

Publicerad 2011-04-21 18:13 av Lena Själsöga Keijser

i hans ögonfamn

i lerskålar bad hon rötter in

rötter och blad

röda

bruna

med fingerpenslar hade hon målat huden

i vackra mönster

hon hade andats in dessa från en vandring

fjärran helt nära

kunde ännu uppleva solvindarna

hur de smekte hennes ansikte

kunde höra bjällrorna runt vristerna

hur klädnaden smet åt runt kroppen

sanden var mjuk sammetslen

hon log i vandringen

endast hon visste av vad

av det denna

upplevelse

var

regnen steg upp ur markerna

fuktade de torkade

stegen

hon virade samman sig i natten

blickade in i

stjärnor föll in i händer

däri framsteg

de mönster hon nu med fingerpenslar

målade huden i vackra mönster

en enkel klädnad

av midnattsblå

föll över

henne

moder måne

saffransröd

varm

log

över ängen

i natten vandrade hon in i gläntan

samlade pinnar

knackade stenar

gnistrande

klara

tände torrgräs

pyrandepärla steg in

hon

blåste

varsamt

mjukt

jag såg in i elden

däri speglades

mitt ansikte

eldfågel steg fram

tvenne vingar har eldfågel

lyfte mig

till stranden

av

är

vid sjön

den eldröda

hördes bjällror ljuda

hon dansar

i hans

ögonfamn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten